

## **Minnetale i Edna Berte Hellands begravelse**

Vi er i dag samlet i Heggen kirke for å ta avskjed med Edna Berte Helland. Hun døde stille og fredelig på Modumheimen dagen før bursdagen sin og ville fylt 91 år.

Edna ble født 30. desember 1925 og var datter til Konstanse og Bernhoft Nilsen. Hun vokste opp på et småbruk i Bø i Vesterålen sammen med 11 andre søsken. Hun gikk folkeskolen og har beskrevet oppveksten sin som god og trygg. De hadde nok mat og hjalp andre som hadde det trangere, takket være småbruket og at faren hadde fiskebåt.

I en av maidagene i 1945, etter at freden var sikret, giftet hun seg i Malnes kirke med Oddmund Helland og lovet hverandre trofast kjærlighet livet ut. Han hadde et lite hus i Kråkberget som de nygifte flyttet inn i. Seinere bygde snekkeren Oddmund et nytt hus på tomte til familien sin. Sammen fikk de to døtre – Unni og Sidsel. Edna var hjemmевærende og hadde mye av ansvaret for jentene, særlig om vinteren når Oddmund byttet ut hammer og sag med fiskeredskaper og dro til sjøs i lengre perioder av gangen.

I 1969 flyttet Edna til Modum etter at Oddmund allerede i en kortere periode hadde funnet seg jobb i Drammen. De bodde først i en leilighet før Oddmund bygde hus i Vikersund med stor hage hvor Edna fikk det til å blomstre i alle regnbuens farger. Hun elsket blomster og når hun fikk være med en tur på gartneriet, kom hun aldri tomhendt hjem. Blomster overalt – ute og inne. Hun jobbet også i en periode i Fru Sandbergs blomsterforretning i Vikersund. Det var en opplevelse å være ute i hagen – ikke ugress. Bedene var nøye formet, helt strøket.

Orden var noe som preget alt hun gjorde. Håndarbeidet med hekling av brikker, duker og sengetepper, strikking av gensere og sokker. Nøye. Prikkfritt. Hun ga gjerne bort til familien sin som vokste. 8 barnebarn ble hun mormor til – Kristin, Tone Elisabeth og Inger, Kent, Maria, Alexander, Bent Ove og Elisabeth. Hun satte alltid pris på besøk og hadde alltid noe sette fram, ja det riktig bugnet hos mormor. Men det som for mange sitter igjen som noe av de kjæreste minnene var måten hun så den enkelte på og ønsket dem velkommen. Hun utstrålte en godhet og varme som gikk rett til hjertet og som gjorde at man følte seg verdsatt. Hun viste

interesse, ikke av høflighet eller nysgjerrighet, men fordi hun brydde seg om hver og én. Selv om det kunne komme mange på én gang ble hun ikke stresset, men utstrålte en naturlig glede og god ro. Selv om barnebarna har bodd med ulik avstand har hun alltid vært opptatt av å ikke gjøre forskjell. Hun hadde full oversikt over bursdager og kom også gjerne på besøk eller tok en telefon og ordnet med en blomsterhilsen. Familien nordpå holdt hun også god kontakt med, selv med 11 søsken og Oddmunds 11 søsken.

Selv om de bodde sørpå var de hver sommer tilbake i Vesterålen og tilbrakte gjerne åtte uker på hytta de bygde seg etter at barndomshjemmet ble solgt. Hit fikk også mange av barnebarna være med en tur og oppleve midnattsol og noe av den vakreste naturen Norge har å by på.

Selv om Oddmund og Edna flyttet til Modum i voksen alder fikk de etter hvert et nytt nettverk av naboer og andre mennesker som de hadde i kontakt med. Edna var ei sosial dame som hadde et lyst sin og godt humør. Selv på Modumheimen hvor hun var det siste året fortalte de ansatte at de kunne spøke med Edna.

I tillegg fikk hun oppleve gleden av å bli oldemor til Elise, Marthe, Susanne, Theresa og Aron. Hun hadde den samme kjærligheten til dem og utstrålte en glede over å se dem.

I 2003 døde hennes eldste barnebarn, Kristin. Det var fryktelig tungt, en sorg hun bar med seg videre. Fem år seinere, 26.oktober 2008 døde Oddmund. Hun vennet seg aldri til å være aleine, men savnet ham stort. I tida som fulgte oppdaget dere nærmeste hvor mye Oddmund hadde stilt opp med for å få hverdagen i leiligheten på Solstad til å fungere med en økende grad av demens hos Edna. Nå overtok Unni stafettpinne – handlet inn mat, pyntet til jul, kjørte henne til ulike avtaler i hverdagen – år etter år. I september 2015 fikk hun fast plass på Modumheimen og det siste året har hun gradvis blitt svakere og dere nærmeste skjønte at et langt liv nærmet seg slutten.

Edna er nå død. Et varmt hjerte har sluttet å slå. I takknemlighet vil vi nå lese de siste hilsener dere har gitt henne:

Med alle disse vakre blomster, ord og hilsener lyser vi fred over Edna Berte Helland sitt minne.